Δελτίο # 2

Η κατάρρευση των συνομιλιών για λύση του κυπριακού στο κράντ μοντάνα αποτελεί το επιστέγασμα της εθνικιστικής πολιτικής που ακολουθούν από κοινού οι κυβερνήσεις Λευκωσίας και Αθήνας όλο αυτό το διάστημα. Στις Βρυξέλες, στο Μοντ πελεράν και στο Κραντ Μοντάνα ο Αναστασιάδης πλαισιωμένος από τον Κοτζιά ανήγαγε το ζήτημα «ασφάλεια και εγγυήσεις» ταυτόχρονα ως προϋπόθεση και ως επιθυμητό αποτέλεσμα μιας ενδεχόμενης λύσης προς όφελος των ελληνοκυπρίων, παραγνωρίζοντας την ίδια ώρα το ζήτημα της αναγνώρισης της πολιτικής ισότητας των Τουρκοκυπρίων και της βιωσιμότητας του ομόσπονδου κράτους.

Ο Κοτζιάς επικαλείται το διεθνές δίκαιο και την απαίτηση η Κύπρος να καταστεί «φυσιολογικό κράτος» παραβλέποντας την ίδια ώρα τα ιστορικά γεγονότα και τετελεσμένα που καθιστούν επί 43 χρόνια το κυπριακό ένα δυσεπίλυτο πρόβλημα. Αδυνατεί να αναγνωρίσει την δεινή θέση στην οποία βρίσκεται η τουρκοκυπριακή κοινότητα όλα αυτά τα χρόνια ενώ βλέπει το κυπριακό ως ξεκαθάρισμα λογαριασμών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Διατείνεται φοβικά μπροστά στο ενδεχόμενο οποιουδήποτε συμβιβασμού εκλαμβάνοντας ως οπισθοχώρηση απο τις εθνικές γραμμές την πρόταση της τουρκίας για διατήρηση συμβολικής στρατιωτικής παρουσίας Ελλάδας- Τουρκίας στην Κύπρο υπό την προοπτική συμφωνίας για σταδιακή μείωση και επανεξέταση του όλου ζητήματος. Η αμυντική του στάση φτάνει να γίνεται επιθετική και πολεμική όταν συζητάει το ενδεχόμενο τουρκικών προκλήσεων ενόψει γεωτρήσεων στην κυπριακή ΑΟΖ. Μας καλεί να μην θεωρούμε τους Τούρκους στρατιωτικά αήττητους υποδεικνύοντας την τρωτότητα της τουρκικής στρατιωτικής μηχανής και τις απώλειες που αυτή δέχτηκε από τους τζιχαντιστές στην Συρία!!

Την ίδια ώρα η Τουρκία απειλεί με αντιμέτρα την ελληνοκυπριακή πλευρά με αφορμή τις γεωτρήσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη στην περιοχή. Με πρόσχημα την υπεράσπιση των τουρκοκυπριακών συμφερόντων σε σχέση με τα κοιτάσματα επιχειρεί να διασφαλίσει τα δικά της γεωστρατηγικά συμφέροντα και επιδιώξεις. Ο τουρκικός εθνικισμός εκτρέφεται στην Κύπρο από το 1974 με την στρατιωτική επέμβαση και κατοχή κυπριακών εδαφών ενώ η διαιώνιση του κυπριακού προβλήματος διευκολύνει τους επεκτατικούς σκοπούς της Τουρκίας για σταδιακή ενσωμάτωση της βορείου Κύπρου στην επικράτεια της.

Οι συζητήσεις υψηλής κορυφής σε αίθουσες περίκλειστες με θέα μας αποδεικνύουν εδώ και 43 χρόνια ότι ο εθνικισμός είναι βαθιά χαραγμένος στα μυαλά των κάθε λογής ηγεμονίσκων. Φέρνει τα ιδεολογικά αντίθετα σε συμπαράταξη υπό το πρόσχημα της προάσπισης εθνικών συμφερόντων (δεξιά του Αναστασιάδη, αριστερά του Κοτζιά ). Φτάνει να καθίσταται ο ίδιος ο εθνικισμός η ιδεολογία που ενστερνίζεται η εκάστοτε πολιτική ελίτ για να διαιωνίζει την ισχύουσα κατάσταση και να περνά με αυτό τον τρόπο τα συμφέροντα της.

Πατέντα *